

Pedagogická
fakulta
Univerzita Palackého
v Olomouci

Sharenting u českých rodičů

výzkumná zpráva

..

Sharenting u českých rodičů (výzkumná zpráva)

Autoři: Kopecký, K., Szotkowski, R., Mičková, H., Nováková, A.

Centrum prevence rizikové virtuální komunikace,

Pedagogická fakulta Univerzity Palackého v Olomouci, 2022

© Univerzita Palackého v Olomouci & Microsoft Česká republika, 2022

Verze 1.0

Obsah

1. Úvod do problematiky.....	4
2. Identifikace výzkumu	5
3. Metodologie	5
4. Výsledky výzkumu.....	6
Demografické údaje o dětech respondentů (věk, pohlaví).....	6
Které informace sdílejí rodiče o svých dětech na internetu?.....	8
Sdílení a odesílání fotografií a videí.....	18
Bezpečnost sdílení.....	26
Zkušenosti oslovených rodičů	34
5. Shrnutí výsledků výzkumu	38
6. Citace	39
7. Kontakty.....	42

1. Úvod do problematiky

Nový výzkum **Sharenting u českých rodičů** se věnuje problematice tzv. sharentingu, tedy rizikovému sdílení citlivých informací dětí v online prostředí jejich vlastními rodiči. Rodiče totiž v online prostředí o svých dětech sdílejí velké množství citlivých informací, které mohou být uživateli internetu různými způsoby zneužity. Zároveň si rodiče často neuvědomují, že mohou sdílením fotografie či videa dítěte v choulostivé situaci ublížit a způsobit mu komplikace v jeho současném či budoucím životě.

V našem aktuálním výzkumu také mapujeme, jaké informace rodiče o svých dětech sdílejí, zda toto sdílení považují za rizikové a zda se s tímto chováním setkali také u jiných rodičů. Zároveň sledujeme, jestli čeští rodiče žádají své děti o souhlas se zveřejněním, nebo zda tento souhlas nepožadují. Stejně tak nás zajímalo, jak rodiče postupují např. v situaci, kdy sdílejí fotografii dítěte, na které jsou i jiné děti.

Rodičů jsme se rovněž ptali na to, zda a jakým způsobem poskytují souhlas se zveřejňováním osobních údajů svých dětí škole (či jinému zařízení) a zda škola respektuje např. to, že si rodič nepřeje, aby fotografie dítěte byly zveřejněny např. na školním webu či profilech na sociálních sítích spravovaných školou.

Samostatnou část výzkumu jsme pak věnovali problematice bezpečnosti sdílení a rodičů jsme se zeptali, jaké konkrétní fotografie či videa považují za nebezpečné a proč.

Autoři

2. Identifikace výzkumu

Výzkum s názvem **Sharenting u českých rodičů 2022** byl realizován ve spolupráci Centra prevence rizikové virtuální komunikace Pedagogické fakulty Univerzity Palackého v Olomouci s podporou společnosti Microsoft Česká republika.

3. Metodologie

Sběr dat

Výzkum byl zaměřen na rizikový fenomén, při němž rodiče sdílí citlivý obsah (fotografie, videa) o svém dítěti v online prostředí. Pro potřeby výzkumu byl vytvořen dotazník, který byl distribuován k rodičům dětí mladších 18 let. Pro distribuci byla využita síť základních a středních škol na celém území České republiky.

Sběr dat probíhal od 8. 3. 2022 do 15. 7. 2022. V následujícím období pak proběhlo vyhodnocení dílčích výstupů a jejich následná interpretace.

Výzkumný nástroj

Pro potřeby výzkumu byl vytvořen online dotazník, který se zaměřoval na to, co čeští rodiče o svých dětech sdílejí, co považují za bezpečné, zda jejich děti se sdílením materiálů souhlasí, jak rodiče reagují, pokud je dítě požádá o smazání fotografií apod. Dotazník byl navržen v systému Microsoft Forms a byl dále distribuován prostřednictvím sítě mateřských, základních a středních škol v ČR, dále pak prostřednictvím sociálních sítí.

Participantů výzkumu

Do výzkumu se zapojilo celkem **2481** respondentů (87,4 % žen; 12,6 % mužů) ze všech krajů České republiky, přičemž převažuje kraj Středočeský (17,2 %), Olomoucký (13,7 %), hlavní město Praha (12,3 %) a Moravskoslezský (12,1 %). Průměrný rok narození respondentů činil rok 1979.

Největší část respondentů tvořili lidé s vysokoškolským vzděláním (47,5 %), dále pak se středoškolským s maturitou (34,1 %), středoškolským bez maturity (10,7 %), vyšším odborným (5,8 %) a základním (2,0 %).

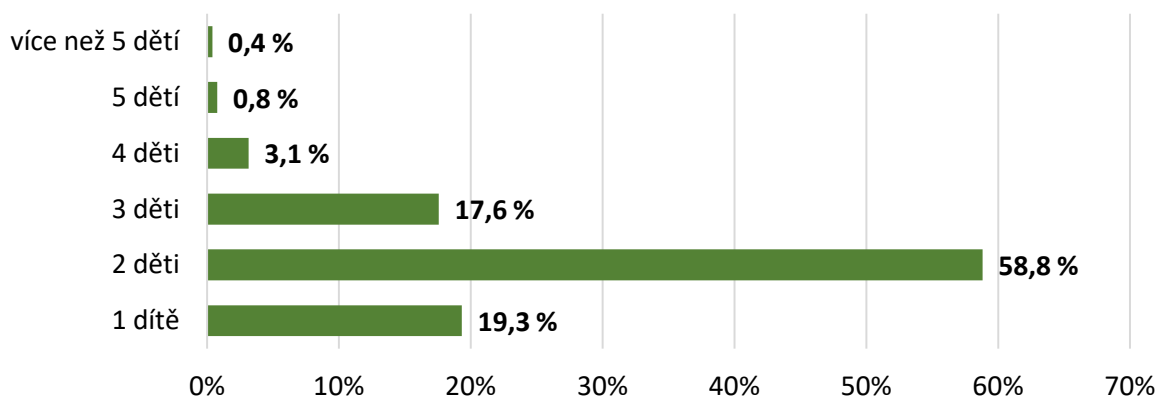
4. Výsledky výzkumu

Demografické údaje o dětech respondentů (věk, pohlaví)

Náš výzkum byl zaměřen především na sdílení citlivého obsahu dětí rodiči a jejich vnímání v kontextu rizik, která by mohla bezpečí jich, nebo jejich dětí, přímo i nepřímo ohrožovat. První otázky dotazníku zjišťovaly demografické údaje, včetně údajů o dětech respondentů, jako je jejich počet nebo věk.

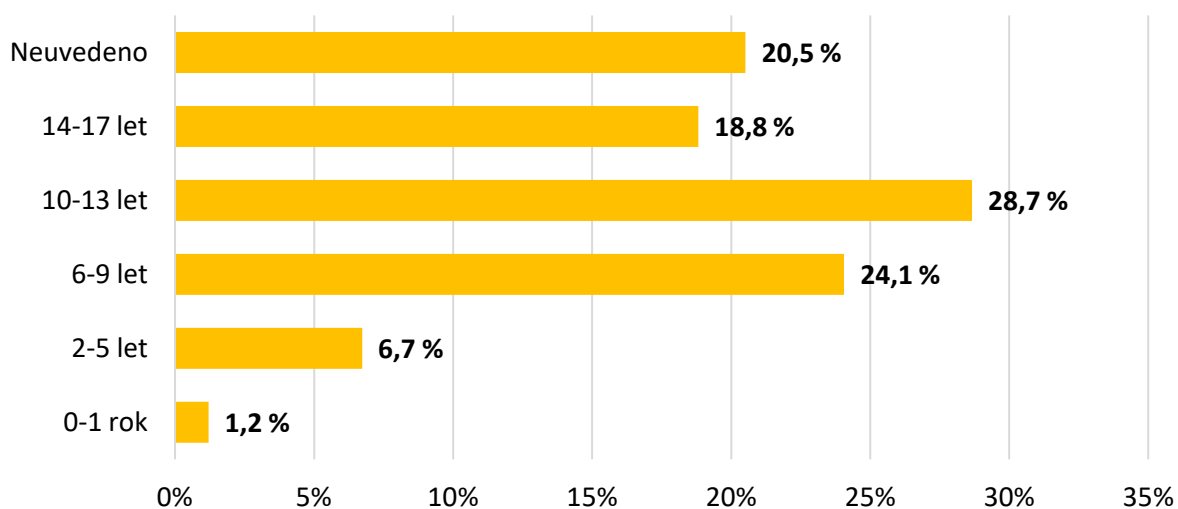
Rozložení počtu dětí daného rodiče sleduje Graf 1. Z toho je zřejmé, že jasná většina (58,8 %) respondentů má právě 2 děti. Dalším v pořadí je právě 1 dítě (19,3 %) nebo 3 děti (17,6 %). 4 děti pak uvádí 3,1 % respondentů a 5 a více dětí pouhých 1,2 % respondentů.

Graf 1. Počet dětí

Rodiče dále odpovídali na věk dítěte, o kterém podle nich sdíleli na internetu nejvíce obsahu (viz Graf 2). Průměrný věk dítěte činil 10,40 let. V lehkém popředí byla věková kategorie dětí 10-13 let (28,7 %), dále 6-9 let (24,1 %) a mládež 14-17 let (18,8 %). Obsah o novorozencích a kojencích sdílí nejméně respondentů (1,2 %). Obdobně je na tom i věková kategorie dětí 2-5 let (6,7 %). Pětina respondentů (20,5 %) však nechtěla věk dítěte, o kterém sdílí nejvíce obsahu, uvádět.

Graf 2: Věk dítěte, o kterém doposud sdíleli na internetu nejvíce obsahu

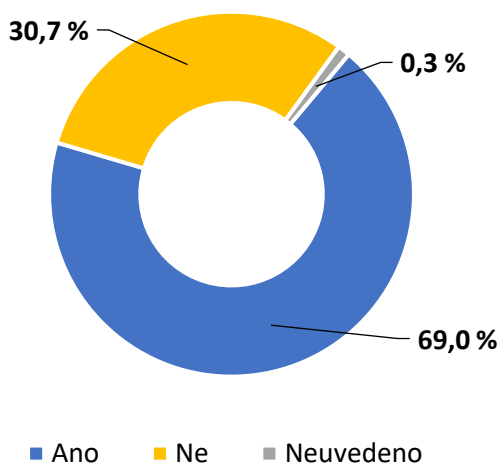
Následně uváděli druh vztahu, který k vybranému dítěti mají. Zde s očekáváním převažoval vztah biologický (89,0 %). Respondenti dále uváděli svěřeni dítěte do péče (0,7 %), adoptivní rodičovství (0,4 %), pěstounství (0,3 %) či poručenství (0,2 %). Celých 9,8 % respondentů však nechtělo uvádět.

Které informace sdílejí rodiče o svých dětech na internetu?

Stěžejní částí výzkumu bylo zjištění, **jakým způsobem rodiče přistupují ke sdílení obsahu o svých dětech v online prostředí**. Tedy kolik a jaký obsah sdílí, jak vnímají rizika se zveřejňováním obsahu o svých dětech apod.

Na úvod je třeba podívat se, jaké procento rodičů někdy sdílelo obsah (fotografie, videa či jiné informace) o svém dítěti na internetu (viz Graf 3). Více než dvě třetiny (69,0 %) někdy v životě obsah sdíleli. Stále je zde velká část těch, kteří tak nikdy neučinili (30,7 %). Lze ale předpokládat, že skutečné procento je trochu níže, a to z toho důvodu, že si někteří lidé ani nemusí uvědomovat, že se jednalo o sdílení obsahu.

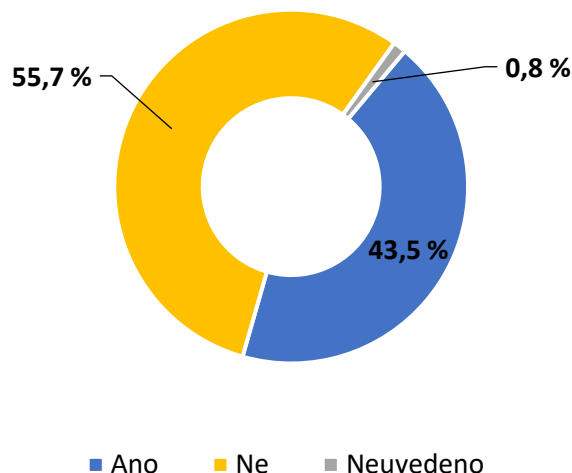
Graf 3: Sdílel/a jste někdy fotografie, videa či jiné informace o svém dítěti na internetu (např. sociálních sítích)?

(n=2481)

Respondenti současně odpovídali na otázku, zda někdy o jejich dítěti sdílel obsah na internetu druhý rodič dítěte (viz Graf 4). **55,7 % oslovených rodičů je přesvědčeno, že druhý rodič žádný obsah nikdy nesdílel. S kladnou odpovědí přišlo pak 43,5 % respondentů.** Je možné ovšem předpokládat možnou nevědomost, zda druhý rodič obsah sdílel či nikoliv.

Graf 4: Sdílel někdy fotografie, videa či jiné informace o Vašem dítěti na internetu (např. sociálních sítích) druhý rodič?

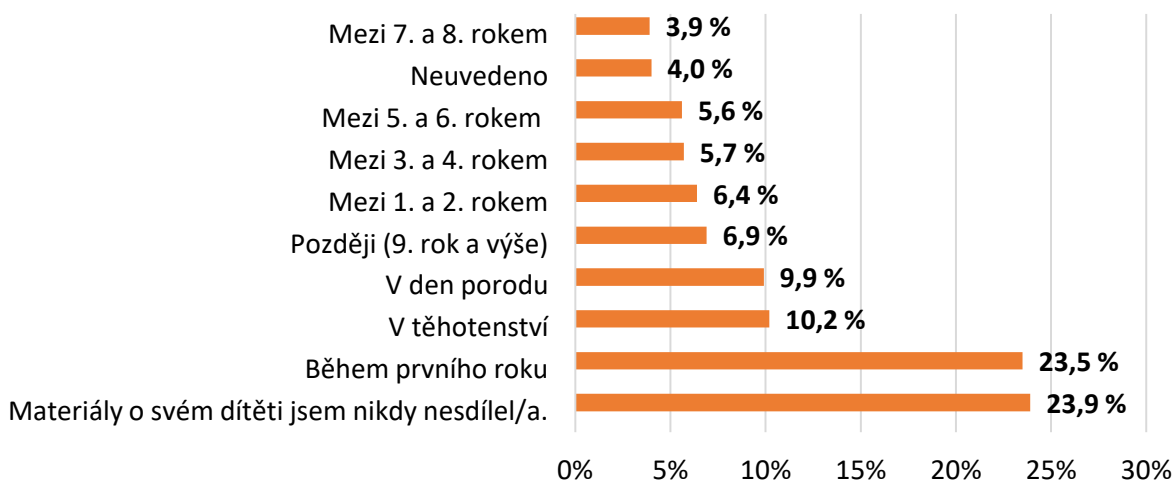

(n=2481)

V grafu 2, kde rodiče uváděli věk dítěte, o kterém nejčastěji sdíleli obsah na internetu, bylo nejnižší období prvního roku života (1,2 %). Přesto je **první rok života dítěte nejčastějším obdobím (23,5 %), ve kterém rodiče poprvé zveřejňují jeho první fotografii, video či jiné informace** na internetu (viz Graf 5). Obsah pořízený v den porodu dítěte pak zveřejňuje 9,9 % rodičů.

Doba, od které si dítě uvědomuje, že je o něm sdílen obsah na internetu, je různá. Pokud bychom si však stanovili hranici okolo 5 let, můžeme ve spojitosti se zjištěnými daty říct, že **až o 45,5 % dětí byl sdílen obsah na internetu, aniž by byly schopny vyjádřit svůj případný souhlas/nesouhlas.**

Graf 5: V jakém věku dítěte jste sdílel/a jeho první fotografii, video či jiné informace o něm na internetu?

(n=2481)

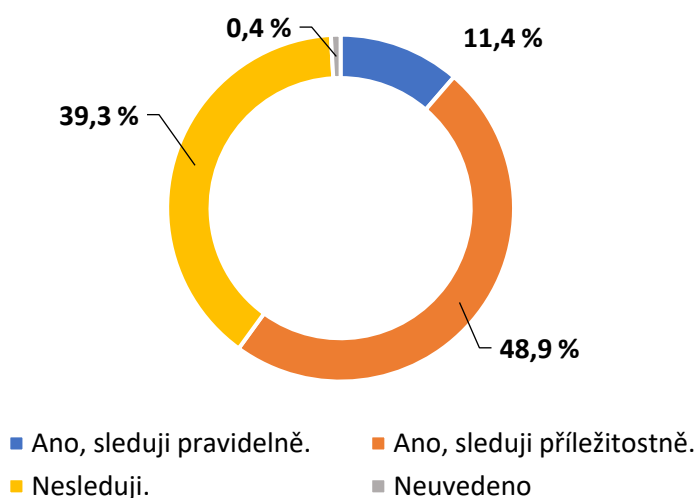
Zajímavá je komparace dat z grafu 3 a tabulky 1. Jak jsme již rozebírali, většina rodičů (69,0 %) někdy sdílela obsah o svém dítěti. Současně si **však velké procento oslovených rodičů uvědomuje rizika, která jsou se sdílením obsahu spojena**. Není to ovšem pouze obava ze zneužití sdílených fotografií či videí (41,2 %) a ztráta moci nad sdíleným obsahem (17,5 %), ale i strach z budoucího nesouhlasu dítěte se sdílením obsahu o jeho osobě (17,3 %) nebo z negativního poznamenání dítěte v budoucnosti (17,2 %). Současně jsme zjistili, že celých 53,5 % respondentů uvedlo alespoň jeden druh obavy. **Alarmující je však zjištění, že téměř každý třetí rodič (31,4 %) nemá absolutně žádné obavy ohledně sdílení obsahu o svých dětech.**

Tabulka 1: Obavy rodičů ze sdílení obsahu o svých dětech

Máte obavy ze sdílení obsahu o svých dětech na internetu?	Relativní četnost
Ano, bojím se, že by to mé dítě mohlo negativně poznamenat někdy v budoucnu.	17,2 %
Ano, bojím se, že by mé dítě nebylo v budoucnu rádo za to, co jsem o něm sdílel/a.	17,3 %
Ano, bojím se zneužití sdílených fotografií či videí.	41,2 %
Ano, bojím se, že ztratím veškerou moc nad sdíleným obsahem.	17,5 %
Ano, bojím se, že by toto sdílení mohlo narušit náš vztah.	6,2 %
Ano, bojím se, že by sdíleným obsahem mohl někdo v budoucnu mé dítě šikanovat.	12,5 %
Ano, bojím se, že by sdíleným obsahem mohl někdo v budoucnu mé dítě ztrapňovat.	14,1 %
Nemám obavy ze sdílení obsahu o mých dětech na internetu.	31,4 %
Nevím, nedokážu posoudit.	10,7 %
Neuvedeno	1,0 %

(n=2481)

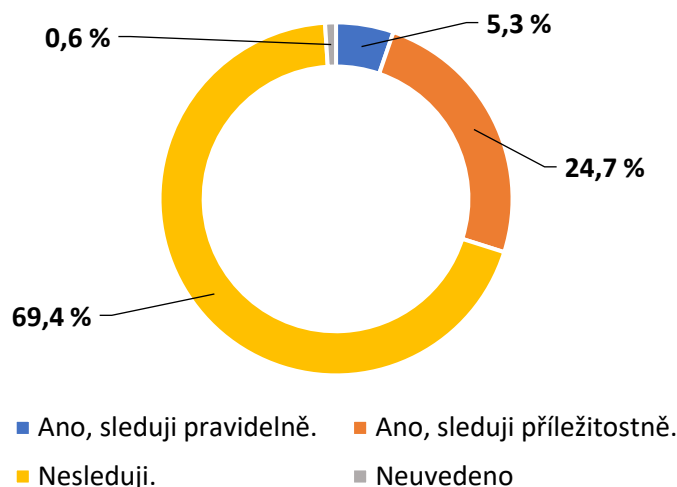
Graf 6: Sledujete jiné aktivní profily rodičů, kteří publikují na internetu obsah o svých dětech v rámci sociálních sítí?

(n=2481)

V rámci výzkumu bylo mimo jiné zjišťováno, zda námi oslovení rodiče sledují aktivní profily jiných rodičů, kteří publikují na internetu obsah o svých dětech jak na sociálních sítích, tak i v rámci vlastních osobních blogů. Co se týče sociálních sítí, tak 48,9 % rodičů sleduje jiné rodiče na sociálních příležitostně, dalších 11,4 % pak pravidelně (viz Graf 6). Oproti tomu sledování osobních blogů není u rodičů v takové oblibě. Příležitostně jej sleduje 24,7 % a pravidelně dokonce jen 5,3 % (viz Graf 7). **Sociální sítě jsou tedy zhruba dvakrát využívanější pro sledování jiných rodičů** publikujících obsah o svých dětech.

Graf 7: Sledujete jiné aktivní profily, které publikují na internetu obsah o svých dětech v rámci vlastních osobních blogů?

(n=2481)

Tabulka 2: Změna chování v důsledku narození dítěte

Změnilo se Vaše chování na sociálních sítích ve chvíli, kdy se Vám narodilo dítě?	Relativní četnost
Ano, pravidelně kontroluji publikum (veřejnost / dosah / osoby, sledující mé profily) svých účtů na sociálních sítích.	12,6 %
Ano, nesdílím citlivý obsah (fotografie, videa, informace) o dítěti/dětech.	22,3 %
Ano, neposílám citlivý obsah (fotografie, videa, informace) o svém dítěti/dětech dalším lidem.	17,2 %
Ano, publikuji takový obsah, aby nebylo možné dítě identifikovat.	8,5 %
Ano, využívám dvoufázového ověření k účtům.	10,6 %
Ano, změnil/a jsem účet z veřejného na soukromý.	19,1 %
Ano, přestal/a jsem sdílet veškerý obsah.	5,7 %
Ano, sociální sítě jsem zcela přestal/a používat.	2,0 %
Ano, zakazuji partnerovi (partnerce) /manželovi (manželce) zveřejňovat fotografie dítěte/děti.	6,4 %
Ano, vypínám údaje o poloze telefonu / aktuální poloze při sdílení.	11,2 %
Ano, sdílím MÉNĚ obsahu, zaměřeného na mé děti (jejich fotografie, videa apod.).	13,9 %
Ano, sdílím MÉNĚ obsahu ze svého osobního života.	25,8 %
Ano, sdílím VÍCE obsahu ze svého osobního života.	0,9 %
Ano, sdílím VÍCE obsahu, zaměřeného na mé děti (jejich fotografie, videa apod.).	1,2 %
Nevím.	4,2 %
Nezměnilo se nic.	36,4 %

(n=2481)

Bylo nutné zjistit, k jakým změnám chování na sociálních sítích a přístupu respondentů vůči sdílení obsahu došlo ve vztahu k narození dítěte (viz Tabulka 2). Překvapující bylo zjištění, že **více než třetina oslovených rodičů (36,4 %) nijak neupravila své chování na sociálních sítích, ani když se jim narodilo dítě.** Ti, u kterých se chování změnilo, nejčastěji uvádí sdílení menšího objemu obsahu ze svého osobního života (25,8 %) či nesdílení citlivého obsahu o všech dětech (22,3 %). Je třeba zmínit také změnu účtu na sociálních sítích z veřejného na soukromý u pětiny respondentů (19,1 %). Celkově lze

konstatovat, že pokud k nějaké změně došlo, jednalo se v naprosté většině případů o opatrnější přístup ke sdílení obsahu.

Tabulka 3: Změna chování v důsledku pandemie Covid-19

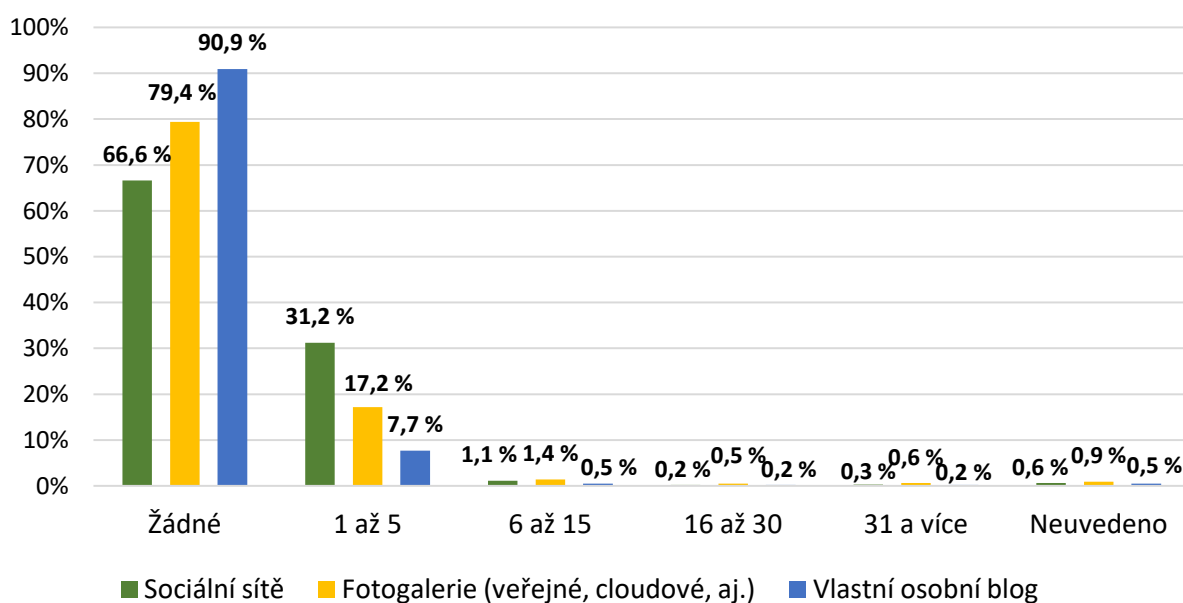
Změnila pandemie Covid-19 nějak Vaše chování ve vztahu ke sdílení fotografií, videí a informací o Vašem dítěti na internetu?	Relativní četnost
Ano, pravidelně kontroluji publikum (veřejnost / dosah / osoby, sledující mé profily) svých účtů na sociálních sítích.	3,7 %
Ano, nesdílím citlivý obsah (fotografie, videa, informace) o dítěti/dětech.	6,3 %
Ano, neposílám citlivý obsah (fotografie, videa, informace) o svém dítěti/dětech dalším lidem.	4,6 %
Ano, publikuji takový obsah, aby nebylo možné dítě identifikovat.	2,5 %
Ano, využívám dvoufázového ověření k účtům.	2,4 %
Ano, změnil/a jsem účet z veřejného na soukromý.	4,2 %
Ano, přestal/a jsem sdílet veškerý obsah.	2,3 %
Ano, sociální sítě jsem zcela přestal/a používat.	1,2 %
Ano, zakazuji partnerovi (partnerce) /manželovi (manželce) zveřejňovat fotografie dítěte/dětí.	1,4 %
Ano, vypínám údaje o poloze telefonu / aktuální poloze při sdílení.	4,2 %
Ano, sdílím MÉNĚ obsahu, zaměřeného na mé děti (jejich fotografie, videa apod.).	4,8 %
Ano, sdílím MÉNĚ obsahu ze svého osobního života.	8,7 %
Ano, sdílím VÍCE obsahu ze svého osobního života.	0,4 %
Ano, sdílím VÍCE obsahu, zaměřeného na mé děti (jejich fotografie, videa apod.).	0,3 %
Nevím.	3,9 %
Nezměnilo se nic.	71,9 %

(n=2481)

Změny chování ve vztahu ke sdílení obsahu o vlastních **dětech v důsledku příchodu pandemie Covid-19** nebyly tak význačné jako u narození dítěte (viz Tabulka 3). 71,9 % respondentů nevedlo žádnou změnu ve svém přístupu ke sdílení obsahu. **Za povšimnutí však stojí lehce zvýšená tendence ke sdílení menšího množství obsahu z osobního života (8,7 %).**

Je zřejmé, že většina rodičů určitý obsah sdílí, a to zpravidla na sociálních sítích. Sdílení fotografií, videí, ale i jiného obsahu probíhá však i prostřednictvím osobních blogů či online fotogalerií. Z grafu 8 je patrná intenzita sdílení, tedy kolik příspěvků měsíčně oslovený rodič sdílí na daných platformách.

Graf 8: Kolik příspěvků (ať už fotografií, videí či informací ze soukromého života) MĚSÍČNĚ o svém dítěti sdílíte na daných platformách?

(n=2481)

Z dat jasně vyplývá, že **třetina rodičů (31,2 %) sdílí každý měsíc obsah o svém dítěti na sociálních sítích alespoň jednou až pětkrát.** Stejná měsíční intenzita (=počet příspěvků za měsíc) sdílení ve fotogaleriích (17,2 %) či na osobním blogu (7,7 %) pak klesá. U dalších intervalů šla intenzita sdílení rapidně dolů. Šest až patnáct příspěvků na sociálních sítích sdílí pouze 1,1 % rodičů.

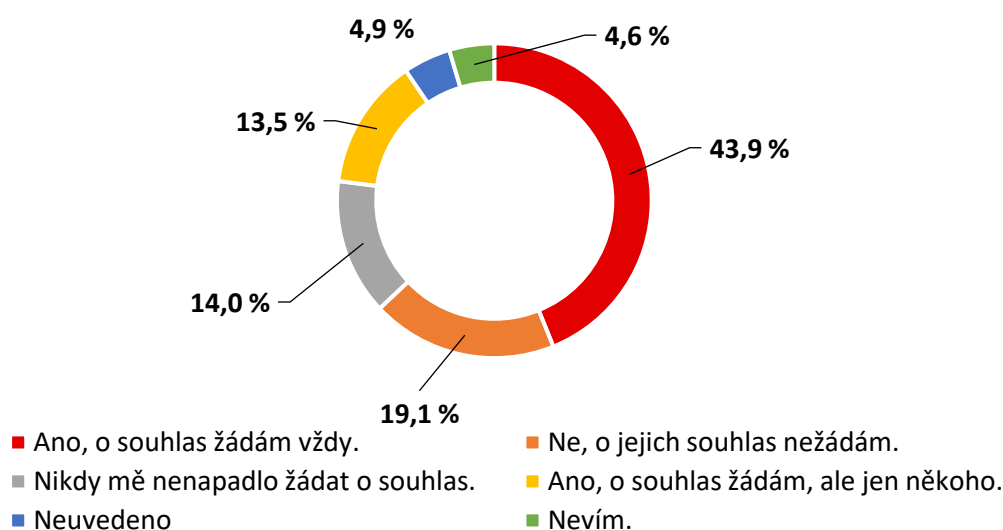
Další otázkou bylo, zda se rodiče ptají svých dětí na souhlas se zveřejněním obsahu, než jej odešlou do online světa (viz Tabulka 4). **21,2 % rodičů se svých dětí na souhlas se sdílením či odesláním zeptá. Někdy obsah dítěti ukáže a občas se na souhlas se sdílením zeptá 15,9 % rodičů, avšak 10,3 % rodičů se vůbec na souhlas neptá a sdílí obsah bez vědomí dítěte.** Zde také záleží na věku dítěte, přičemž je nelogické ptát se na souhlas ročního potomka.

Tabulka 4: Souhlas dítěte se sdílením obsahu

Ukazujete svému dítěti obsah, který o něm chcete sdílet / odeslat předtím, než tak učiníte?	Relativní četnost
Ano, tento obsah dítěti ukazuji a PTÁM se na svolení s jeho sdílením/odesláním.	21,2 %
Ano, tento obsah dítěti ukazuji, ale na svolení s jeho sdílením/odesláním se NEPTÁM.	5,4 %
Někdy mu tento obsah ukazuji, a občas se zeptám na souhlas s jeho sdílením/odesláním.	15,9 %
Ne, tento obsah dítěti neukazuji a na svolení s jeho sdílením/odesláním se neptám.	10,3 %
Ne, žádný obsah nesdílím a neposílám.	46,5 %
Neuvedeno	0,7 %

(n=2481)

Pro oblast souhlasů se sdílením obsahu je třeba zmínit také souhlasy třetích osob, respektive jiných dětí, které se na fotografiích či videích mohou vyskytnout. Zde jsme se ptali respondentů na to, zdali žádají rodiče jiných dětí o souhlas se zveřejněním obsahu. **Dvě třetiny rodičů (67,8 %) v takovémto případě daný obsah s jinými dětmi vůbec nezveřejňují.**

Graf 9: Pokud zveřejňujete obsah (foto/video), kde jsou i jiné než Vaše děti (kamarádi, spolužáci), žádáte jejich rodiče o souhlas?

(n=800)

Pro lepší názornost jsme vyseparovali zbývající jednu třetinu odpovědí (32,2 %, což činí 800 respondentů) a vytvořili z ní Graf 9. Z toho je patrné, že 43,9 % vyseparovaných respondentů žádá o souhlas vždy, když chce zveřejnit obsah s jiným dítětem, dále pak 13,5 % žádá o souhlas, ale jen někoho. **Překvapením však je, že 19,1 % o souhlas vůbec nežádá a dalších 14,0 % ani nenapadlo, že by o něj měli žádat. Z toho plyne, že třetina vyseparovaných respondentů (33,1 %) zveřejňuje obsah s jinými dětmi bez souhlasu jejich rodičů. Tím se ovšem dopouští porušení zákona.**

Dále jsme se rodičů ptali, zdali od nich školní či mimoškolní zařízení někdy vyžadovalo souhlas se zveřejněním nějakého obsahu na internet. Z tabulky 5 je patrné, že tak učinily především základní školy (72,9 %), jesle nebo zařízení předškolního vzdělávání (57,8 %) a zájmové kroužky (40,5 %). Naopak střední školy (13,6 %) o souhlas žádají již méně. Zde může být souvislost především s vyšším věkem dětí.

V případě, že rodiče nedali souhlas s tím, aby daná instituce zveřejňovala jakýkoliv obsah o jejich dítěti, respektovala instituce toto rozhodnutí v 91,6 % případů. **Zbývajících 8,4 % případů, kdy instituce i tak zveřejnila obsah o daném dítěti, však stále není zanedbatelným číslem.** Školní a mimoškolní zařízení by měli respektovat rozhodnutí rodiče a neporušovat tak jeho práva.

Tabulka 5: Žádost školního či mimoškolního zařízení o souhlas se sdílením obsahu

Vyžadovala od Vás někdy školní či mimoškolní zařízení (jesle, mateřské, základní či střední školy, školní jídelny, DDM, zájmové kroužky apod.) souhlas se zveřejněním fotografií, videí na internetu?	Relativní četnost
Ano, základní škola.	72,9 %
Ano, jesle nebo zařízení předškolního vzdělávání (mateřská škola).	57,8 %
Ano, zájmový kroužek.	40,5 %
Ano, střední škola.	13,6 %
Ne, žádné zařízení po mně tento souhlas nepožadovalo, foto/video s mým dítětem nesdílí.	4,0 %
Ne, žádné zařízení po mně tento souhlas nepožadovalo, přesto foto/video s mým dítětem zveřejnili.	2,3 %
Neuvedeno	1,3 %

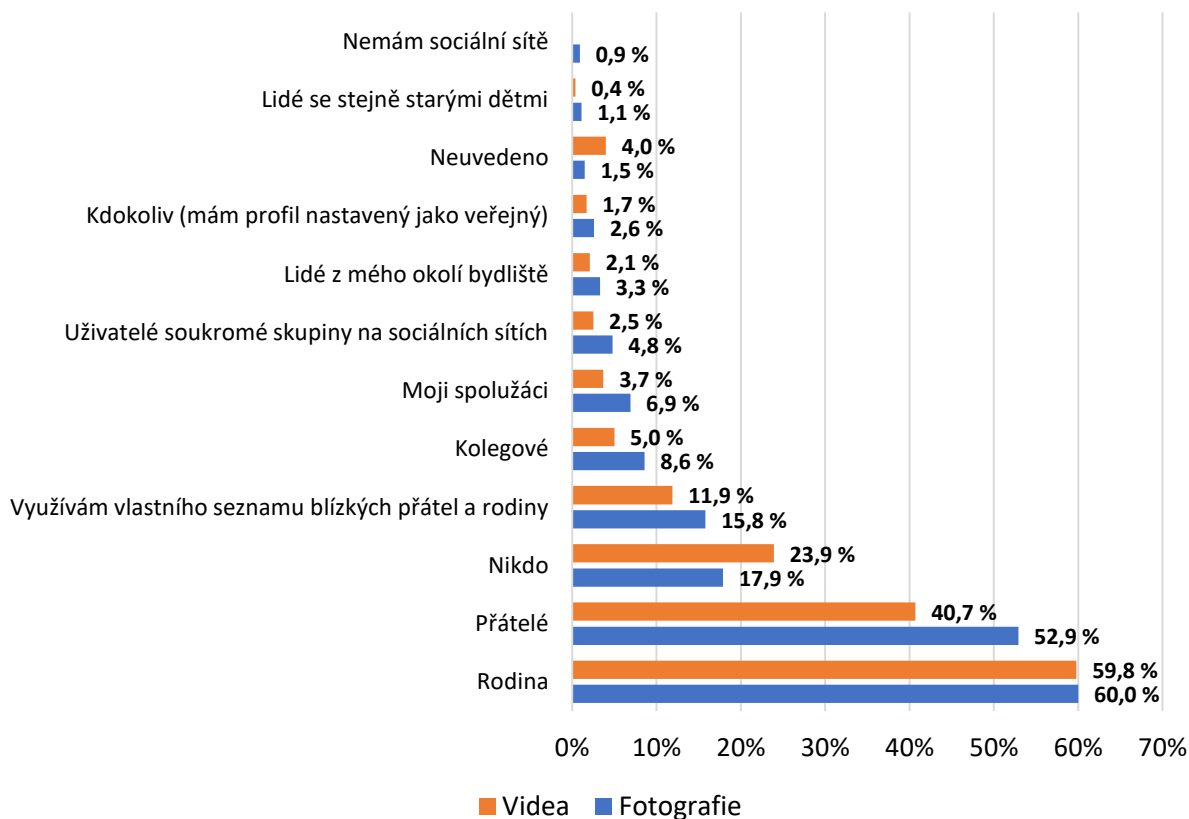
(n=2481)

V případě, že jste školnímu či mimoškolnímu zařízení souhlas se zveřejňováním fotografií a videí o Vašem dítěti NEDALI, respektovala to daná instituce?	Relativní četnost
Ano	91,6 %
Ne	8,4 %

(n=2481)

Sdílení a odesílání fotografií a videí

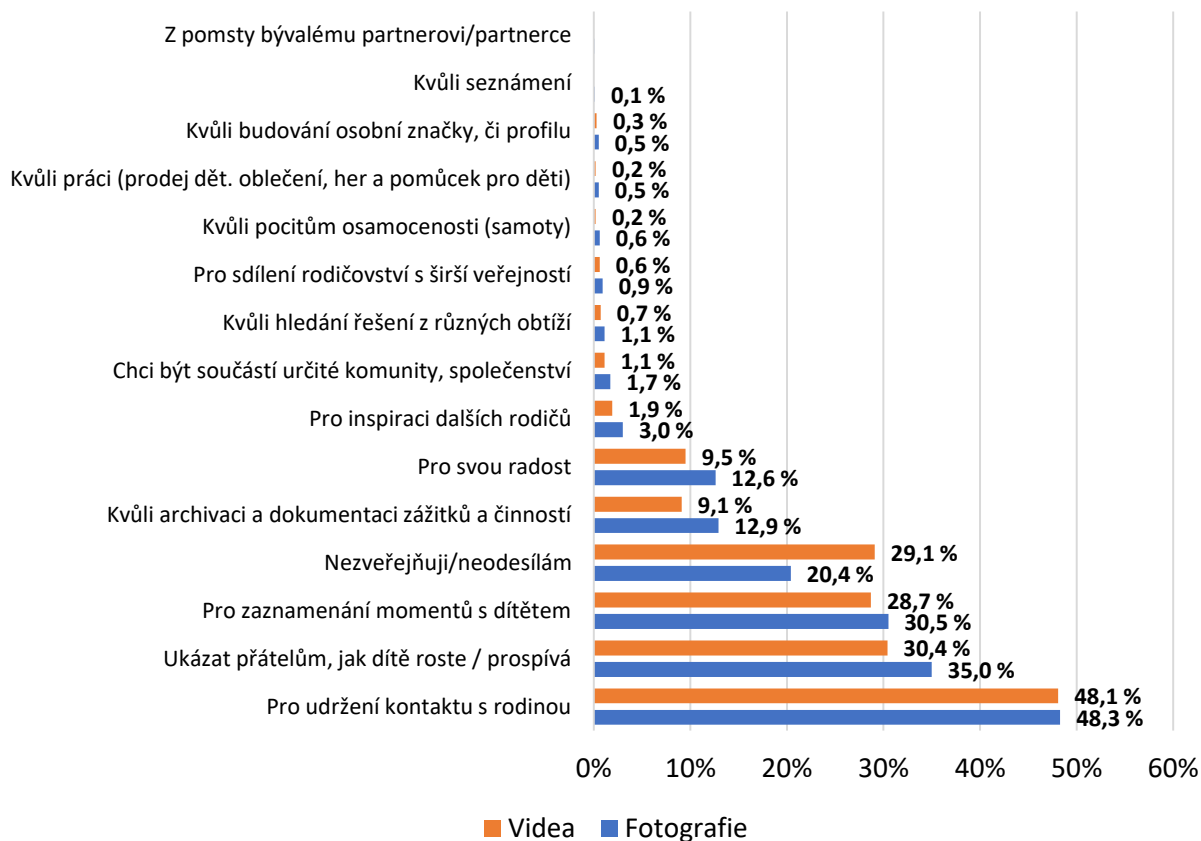
Graf 10: Kdo má přístup ke zveřejněnému obsahu o Vašem dítěti na sociálních sítích?

(n=2481)

Výše uvedený graf ukazuje, kdo má ke zveřejněnému obsahu na sociálních sítích přístup. Na Grafu 10 můžeme vidět, které skupiny osob mají nejčastěji přístup k videím a fotografiím zachycujícím dané dítě, včetně komparace těchto dvou možností. Jak by se dalo očekávat, v popředí je především rodina (59,8 % a 60,0 %) a přátelé (40,7 % a 52,9 %). V průměru zhruba pětina respondentů uváděla, že přístup prostřednictvím sociální sítě k videím ani fotkám jejich dítěte nemá žádná osoba. Z dat dále vyplývá, že pokud má někdo přístup k obsahu o dítěti, jedná se spíše o fotografie než o videa.

Graf 11: V případě, že zveřejňujete/odesíláte obsah o Vašem dítěti, proč tak činíte?

(n=2481)

Jak a v jakém množství rodiče sdílí obsah o svých dětech, již víme. Je třeba si ale zodpovědět otázku, **proč tak vlastně činí a co je ke sdílení obsahu vede** (viz Graf 11). Významným důvodem je jednoznačně udržení kontaktu s rodinou (48,1 % a 48,3 %), "pochlubení se" přátelům (30,4 % a 35,0 %) a zaznamenání si momentů s dítětem (28,7 % a 30,5 %). Méně častějšími důvody pak byla dokumentace zážitků a pro svou vlastní radost. Necelá třetina (29,1 %) pak nesdílí žádná videa, pětina (20,4 %) ani žádné fotografie.

Již v Tabulce 1 jsme měli několik odpovědí rodičů, které reflektovaly jejich obavy ohledně sdílení obsahu o jejich dětech. Většinou se jednalo o obavy ze zneužití obsahu a nenávisť dítěte za to, co rodič v minulosti sdílel za obsah. Zde je pro nás tedy velmi důležité, o jaký obsah se ve skutečnosti jedná, co dané fotografie a videa obsahují. To můžeme vidět v tabulce 6, která zachycuje jednotlivé druhy obsahu.

Tabulka 6: Obsah fotografií a videí

Obsah fotografie/videoa	Relativní četnost			
	Jaký druh obsahu o svém dítěti jste někdy UMÍSTILA/A na internet?		Jaký druh obsahu o svém dítěti jste někdy ODESLAL/A jiné osobě v rámci soukromé konverzace?	
	Fotografie	Videa	Fotografie	Videa
Dítě je zcela oblečené a není možné rozpoznat jeho obličej.	11,8 %	9,2 %	12,9 %	11,0 %
Dítě je zcela oblečené a je možné rozpoznat jeho obličej.	64,7 %	47,8 %	78,0 %	58,3 %
Dítě je částečně nahé, ale není možné rozpoznat jeho obličej (v plavkách, při koupání doma aj.).	3,5 %	1,9 %	7,9 %	5,1 %
Dítě je částečně nahé a je možné rozpoznat jeho obličej.	6,7 %	4,7 %	18,1 %	10,9 %
Dítě je zcela nahé a není možné rozpoznat jeho obličej.	0,5 %	0,2 %	1,5 %	1,0 %
Dítě je zcela nahé a je možné rozpoznat jeho obličej.	0,5 %	0,6 %	3,8 %	2,3 %
Krmení dítěte	10,0 %	5,0 %	21,2 %	10,3 %
Koupání dítěte	6,4 %	4,1 %	20,2 %	10,8 %
Dítě je na nočníku	1,5 %	0,7 %	8,2 %	2,3 %
Spící dítě	16,0 %	3,1 %	29,7 %	6,7 %
Slintající dítě	0,5 %	0,4 %	3,0 %	1,2 %
Plačící dítě	1,0 %	0,8 %	6,8 %	3,1 %
Vzteklé, nazlobené dítě	1,7 %	1,2 %	8,8 %	3,9 %
Nemocné dítě	3,3 %	0,6 %	14,9 %	3,0 %
Hrající si dítě	24,6 %	17,5 %	38,3 %	25,6 %
Žádné	25,5 %	39,2 %	11,6 %	29,0 %
Neuvedeno	3,3 %	7,1 %	2,2 %	5,2 %

(n=2481)

Na začátku jsme předpokládali, že rodiče jsou sdílnější v soukromých konverzacích, což se na základě dat potvrdilo. Nejčastěji rodiče sdíleli fotografie (78,0 %) a videa (58,3 %) v rámci soukromé konverzace a fotografie (64,7 %) a videa (47,8 %) v rámci umístění na internet, na kterých je dítě zcela oblečené a je možné rozpoznat jeho obličej. Oblíbeným druhem obsahu je také hrající si dítě, který opět dominoval v soukromých konverzacích. 41,2 % rodičů vyjadřovalo obavy o zneužití sdílených fotografií a videí, přesto je významná část z nich sdílí prostřednictvím soukromých konverzací a internetu dále.

Zvláštní místo v tabulce 6 má i obsah s částečnou nahotou dítěte a rozpoznatelným obličejem. 18,1 % rodičů sdílelo fotografie s takovýmto obsahem prostřednictvím soukromé konverzace, dále pak 10,9 % sdílelo i videa. Při umístování na internet to bylo o poznání méně, u fotografií 6,7 % a videí 4,7 %.

Jaké sociální sítě či služby námi oslovení rodiče nejčastěji a využívali je ke sdílení obsahu o svých dětech, a současně, v jaké intenzitě jsme se zaměřili v následující části výzkumu. V tabulce 7 je obsažena relativní četnost z nevedených odpovědí z celkového počtu respondentů. Pro nás podstatnější částí je však relativní četnost z všech uvedených odpovědí. **Z dat vyplývá, že nejvyužívanějšími sociálními sítěmi či platformami je jednoznačně Facebook, Facebook Messenger, WhatsApp, e-mail a cloudové úložiště.** Cloudové úložiště využívá každý den pro uložení fotografií 5,0 % rodičů, intenzita však postupně klesá. WhatsApp využívá pro sdílení fotografií dítěte každý den 3,5 % rodičů. Několikrát týdně jej pak využívá 13,6 %, několikrát do měsíce dokonce 27,8 %. Méně využívanější je na tom Facebook Messenger, neboť jej každý den využívá 1,7 %, několikrát týdně 9,5 % a několikrát měsíčně 18,7 %. Facebook a e-mail je pak využíván spíše párkrát do roka. **U sdílení videí jsme nezaznamenali takovou intenzitu jako u sdílení fotografií, přesto lze konstatovat, že se nejoblíbenější službou pro sdílení video obsahu stal WhatsApp.**

O hodně méně využívanými jsou poté Instagram, Viber, Rajče.net a SMS/MMS. Ostatní sociální sítě, služby a komunikační platformy se v našem výzkumu příliš neprosadily, neboť je ke sdílení fotografií a videí nikdy nevyužívalo 90,0–99,7 % rodičů, kteří odpověděli.

Tabulka 7: Intenzita sdílení obsahu na sociálních sítích a službách

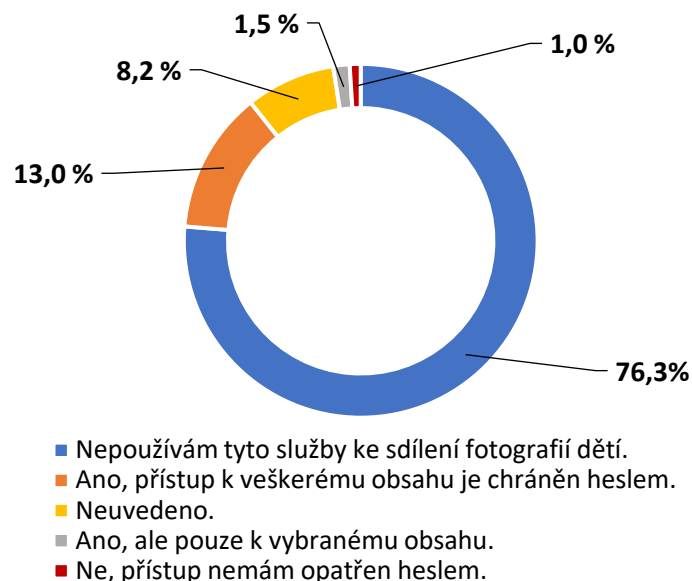
V rámci které z uvedených sociálních sítí/slужeb jste někdy zveřejnil/a nebo odeslal/a obsah o svých dětech?	Relativní četnost z uvedených odpovědí										Relativní četnost z celkového počtu respondentů	
	ČASTO (každý den)		OBČAS (několikrát týdně)		ZŘÍDKA (několikrát do měsíce)		VÝJIMEČNĚ (několikrát do roka)		NIKDY		NEUVEDENO	
	Fotografie	Videa	Fotografie	Videa	Fotografie	Videa	Fotografie	Videa	Fotografie	Videa	Fotografie	Videa
Facebook	0,3 %	0,3 %	2,1 %	1,0 %	12,5 %	4,9 %	51,3 %	33,8 %	33,9 %	60,0 %	7,6 %	11,7 %
Facebook Messenger	1,7 %	0,5 %	9,5 %	4,3 %	18,7 %	11,4 %	36,9 %	35,8 %	33,2 %	48,0 %	30,3 %	33,8 %
Instagram (vč. sdílení instastories)	0,1 %	0,1 %	1,1 %	0,8 %	6,2 %	3,2 %	16,9 %	9,4 %	75,6 %	86,5 %	40,9 %	44,1 %
YouTube	0,1 %	0,0 %	0,1 %	0,0 %	0,1 %	0,4 %	4,9 %	5,7 %	94,7 %	93,9 %	45,1 %	45,5 %
WhatsApp	3,5 %	1,3 %	13,6 %	6,2 %	27,8 %	17,6 %	34,8 %	42,5 %	20,3 %	32,4 %	23,2 %	27,2 %
TikTok	0,3 %	0,1 %	0,1 %	0,0 %	0,2 %	0,1 %	0,4 %	0,4 %	99,0 %	99,4 %	45,5 %	46,6 %

Snapchat	0,4 %	0,1 %	0,1 %	0,1 %	0,1 %	0,0 %	0,3 %	0,1 %	99,1 %	99,7 %	45,8 %	46,8 %
Viber	0,4 %	0,3 %	2,0 %	0,8 %	4,1 %	2,4 %	8,5 %	8,3 %	85,0 %	88,2 %	44,0 %	45,1 %
Vinted	0,2 %	0,1 %	0,0 %	0,1 %	0,1 %	0,0 %	0,2 %	0,3 %	99,5 %	99,5 %	46,3 %	47,1 %
E-mail	0,3 %	0,1 %	2,9 %	1,6 %	13,1 %	3,7 %	54,5 %	33,1 %	29,2 %	61,5 %	36,8 %	42,6 %
SMS a MMS	0,7 %	0,4 %	4,4 %	2,0 %	10,4 %	3,9 %	41,7 %	21,2 %	42,8 %	72,5 %	38,2 %	43,7 %
Vlastní osobní blog	0,3 %	0,1 %	0,2 %	0,2 %	0,4 %	0,3 %	2,6 %	0,8 %	96,5 %	98,6 %	47,6 %	48,1 %
Cloudové uložení (Dropbox, Google Drive, OneDrive, ...)	5,0 %	1,9 %	6,8 %	3,1 %	8,5 %	6,3 %	13,6 %	10,9 %	66,0 %	77,8 %	45,7 %	47,2 %
Rajče.net	0,2 %	0,1 %	0,5 %	0,1 %	1,8 %	0,3 %	12,0 %	4,7 %	85,5 %	94,8 %	44,8 %	46,8 %
Zonerama.com	0,3 %	0,1 %	0,2 %	0,1 %	0,3 %	0,1 %	1,6 %	0,8 %	97,6 %	98,9 %	46,5 %	47,4 %
eMimino	0,3 %	0,1 %	0,0 %	0,1 %	0,3 %	0,0 %	0,6 %	0,1 %	98,8 %	99,7 %	46,5 %	47,4 %

Mimibazar	0,2 %	0,1 %	0,1 %	0,0 %	0,1 %	0,1 %	1,3 %	0,2 %	98,3 %	99,6 %	46,5 %	47,3 %
Modrý koník	0,2 %	0,2 %	0,2 %	0,0 %	0,5 %	0,2 %	2,6 %	0,4 %	96,5 %	99,2 %	46,6 %	47,4 %
Modelingové agentury děti a mládež	0,2 %	0,1 %	0,1 %	0,1 %	0,1 %	0,1 %	1,4 %	0,8 %	98,2 %	98,9 %	46,7 %	47,6 %
Skype	0,3 %	0,1 %	0,2 %	0,0 %	1,5 %	0,5 %	7,5 %	3,4 %	90,5 %	96,0 %	46,2 %	47,2 %

(n=2481)

Graf 12: Používáte-li fotogalerie (typu Rajče.net, Zonerama aj.) ke sdílení fotografií dětí, máte přístup k nim opatřen vstupním heslem?

(n=2481)

Graf 12 ukazuje, že **tři čtvrtiny respondentů (76,3 %) vůbec nepoužívají fotogalerie ke sdílení fotografií svých dětí**. Pakliže se zaměříme pouze na odpovědi, které uvádí používání daných služeb (15,4 %, což odpovídá 383 respondentům), zjistíme, že 6,3 % uživatelů nemá přístup k fotogalerii opatřen heslem. Ti, co je používají, však v jasné většině případů užívají jako bezpečnostní prvek heslo k veškerému (84,3 %), nebo alespoň vybranému obsahu (9,4 %).

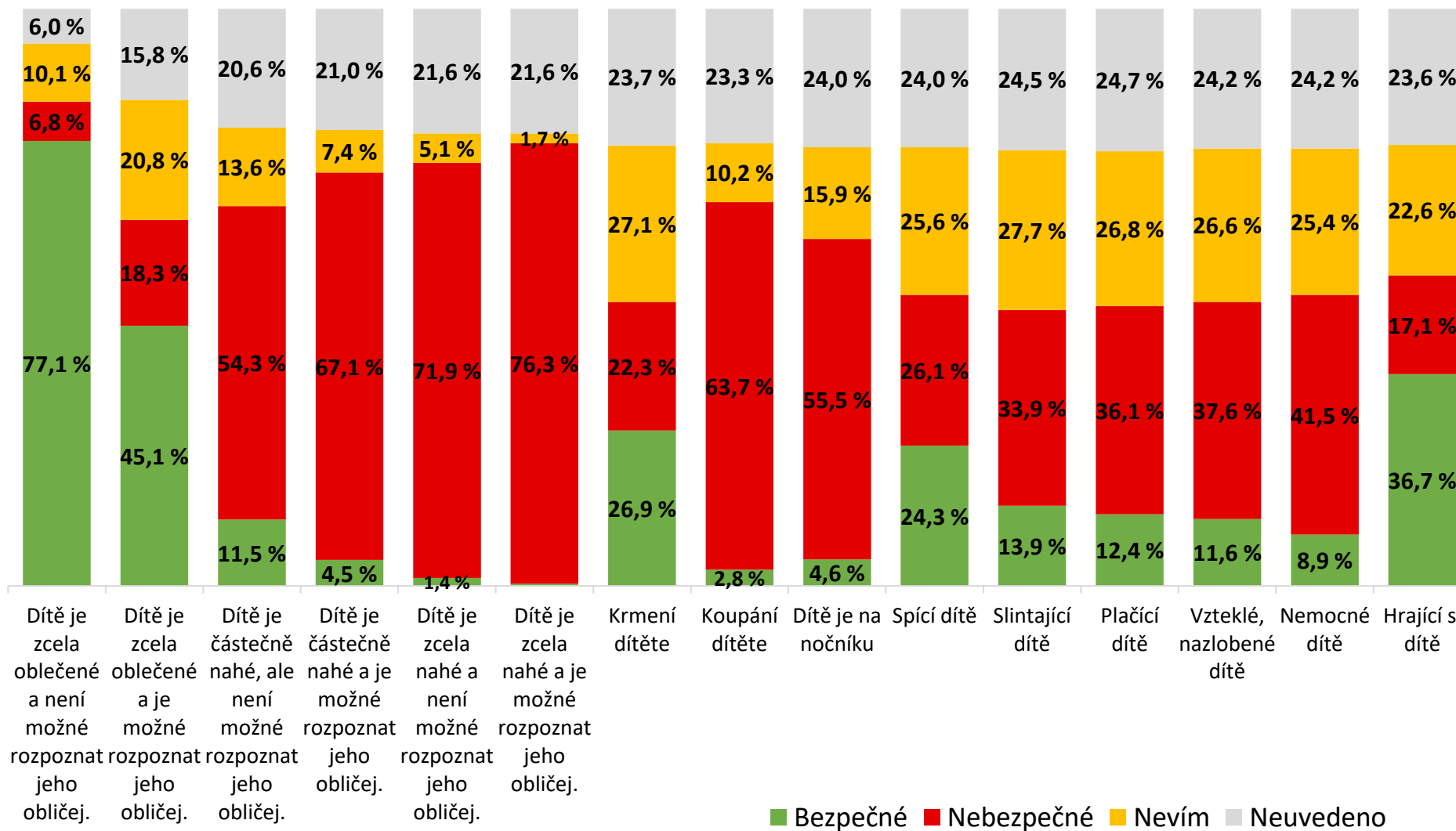
Bezpečnost sdílení

Sdílení konkrétního obsahu je mimo jiné úzce spjato s vnímáním bezpečnosti, tedy **jak oslovení rodiče vnímají za bezpečné odesílání daných fotografií a videí prostřednictvím soukromých zpráv a jejich sdílení na internetu.**

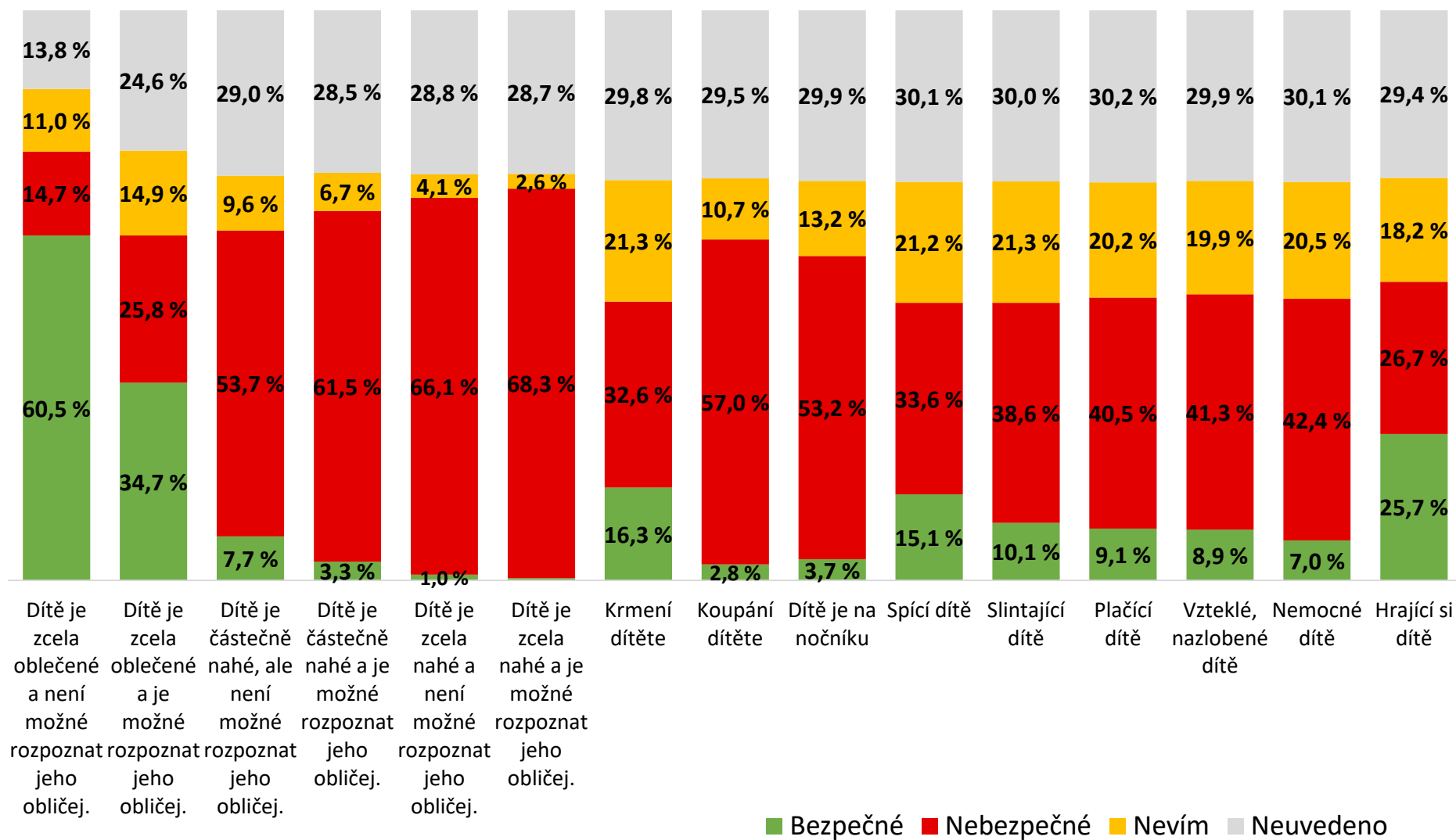
V Tabulce 6 je vyobrazeno, jaký obsah čeští rodiče o svých dětech nejčastěji sdílí. Nyní si pojďme propojit onen konkrétní obsah s vnímáním rodičů, jaké fotografie a videa je bezpečné, nebo nebezpečné, sdílet v prostředí internetu a soukromých konverzací (viz grafy 13a, 13b). Z dat jasně vyplývá, že fotografie (77,1 %) a videa (60,5 %), na kterých je dítě zcela oblečené a není možné rozpoznat jeho obličej, je bezpečné sdílet. Poměrně bezpečné se zdá být dle výpovědí rodičů i sdílení obsahu, na kterém je dítě zcela oblečené, avšak je možné rozpoznat jeho obličej. Až na fotografie, na kterých je zachyceno krmení dítěte a moment, kdy si dítě hraje, jsou všechny další druhy obsahu považovány za spíše nebezpečné ke sdílení většinou oslovených rodičů. Je však třeba také zmínit, že je zde výrazné procento těch, kteří nevědí, zdali je zveřejňování daného obsahu nebezpečné či nikoliv, i těch, kteří nechtěli odpovídat.

Pro porovnání zde máme také grafy znázorňující vnímání bezpečnosti sdíleného obsahu v soukromých konverzacích, které byly oproti sdílení obsahu dětí na internetu využívanější (viz grafy 14a, 14b). Již na první pohled je z grafů zřejmé, že jsou soukromé konverzace považovány za bezpečnější. **Sdílení fotografií (77,1 %) a videí (60,5 %), na kterých je dítě zcela oblečené a není možné rozpoznat jeho obličej, je prostřednictvím soukromých konverzací dle rodičů bezpečné. Za bezpečné považují rodiče i fotografie (62,8 %) a videa (55,9 %) oblečených dětí, na kterých je možné obličej rozpoznat. Za poměrně bezpečné lze ještě stanovit fotografie a videa hrajícího si dítěte (45,3 %) a fotografie krmení dítěte (36,4 %) a spícího dítěte (35,4 %).** Ostatní možnosti jsou respondenty uváděny spíše jako nebezpečné, případně je zde blízké procento pro a proti.

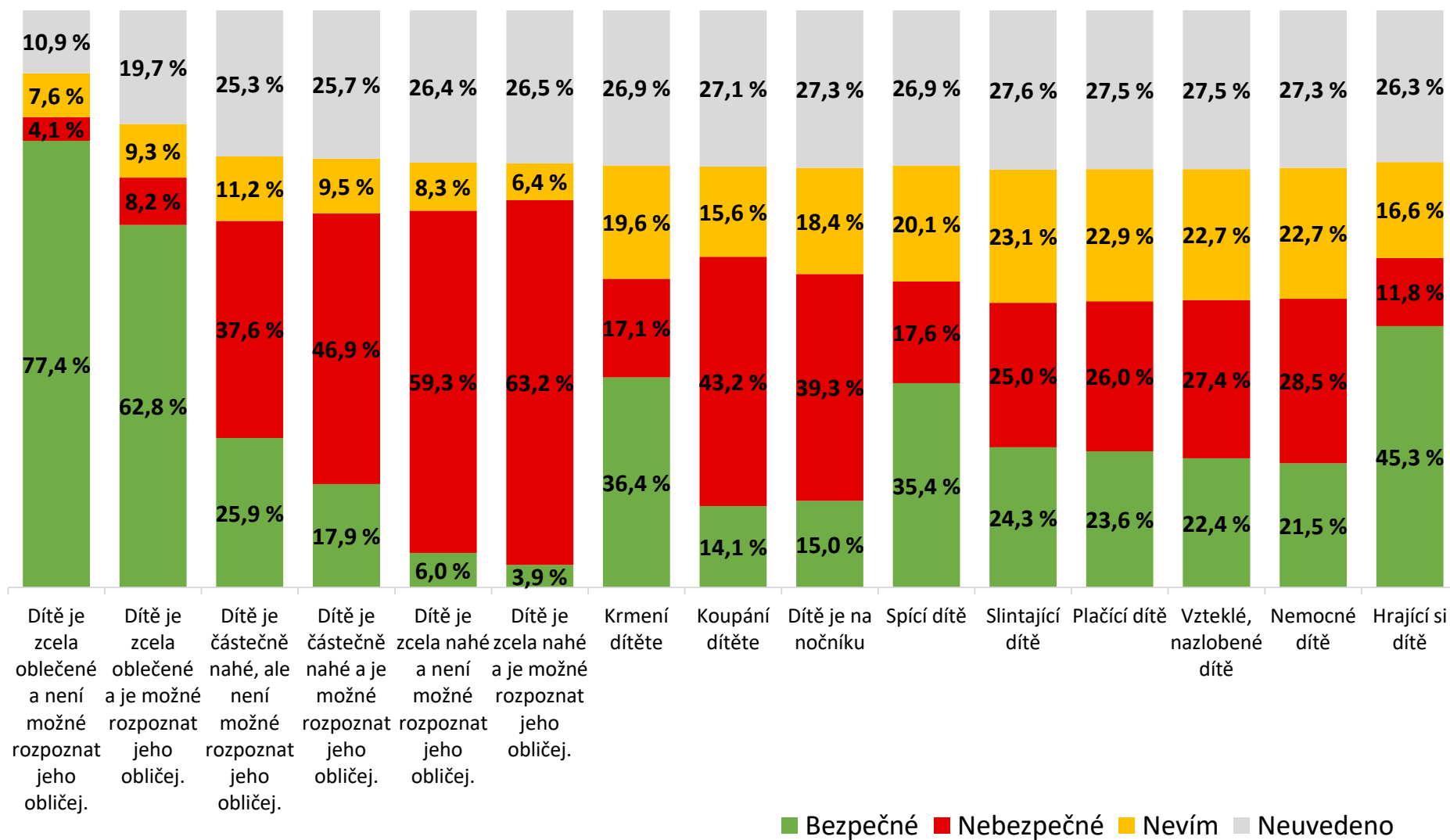
Graf 13a: Vnímání bezpečnosti sdílení FOTOGRAFIÍ svých dětí v prostředí internetu

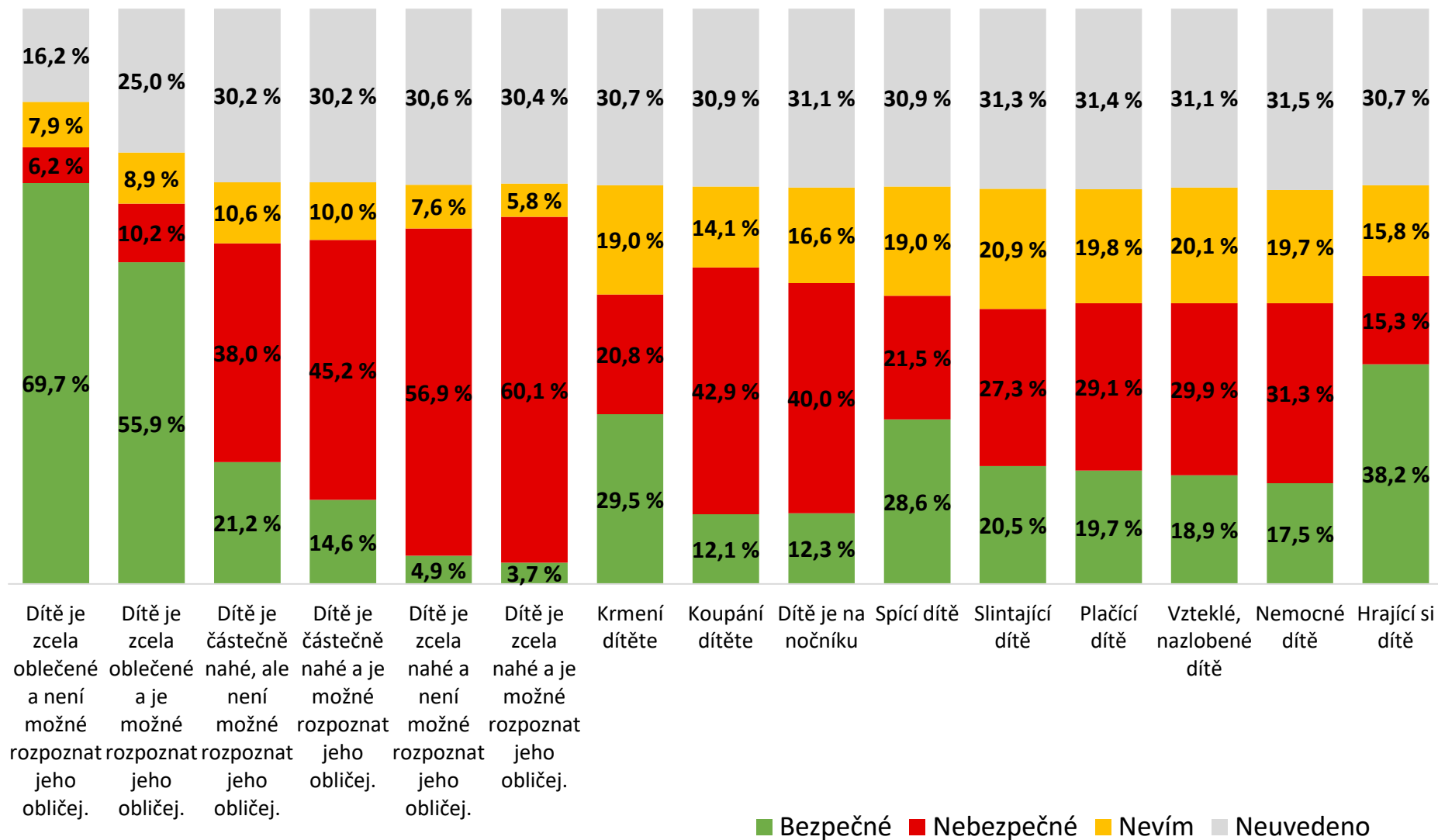
Graf 13b: Vnímání bezpečnosti sdílení VIDEÍ svých dětí v prostředí internetu

Graf 14a: Vnímání bezpečnosti sdílení FOTOGRAFIÍ svých dětí v rámci soukromé konverzace

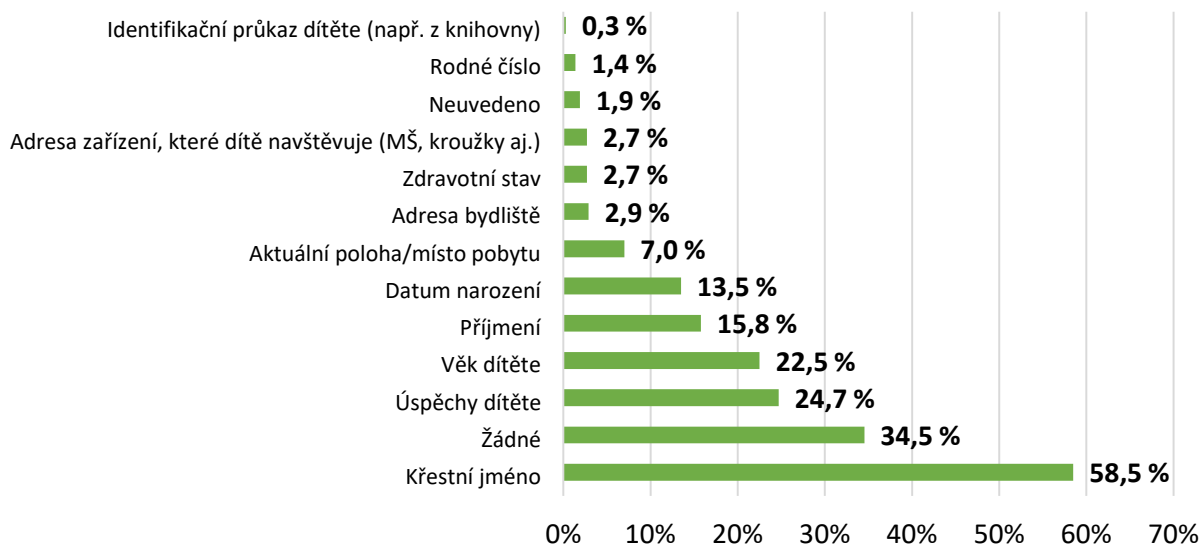

Graf 14b: Vnímání bezpečnosti sdílení VIDEÍ svých dětí v rámci soukromé konverzace

Do obsahu o dítěti, který rodiče na internetu sdílí, však spadají také informace o jeho osobě. Oslovení rodiče tak **nejčastěji zveřejňují křestní jméno (58,5 %), úspěchy dítěte (24,7 %) a jeho věk (22,5 %)**. Třetina rodičů (34,5 %) však tvrdí, že nezveřejňuje žádné informace o svém dítěti na internetu. Tato hodnota může být trochu navýšena z důvodu neuvědomění si, že rodiče daný obsah sdílí.

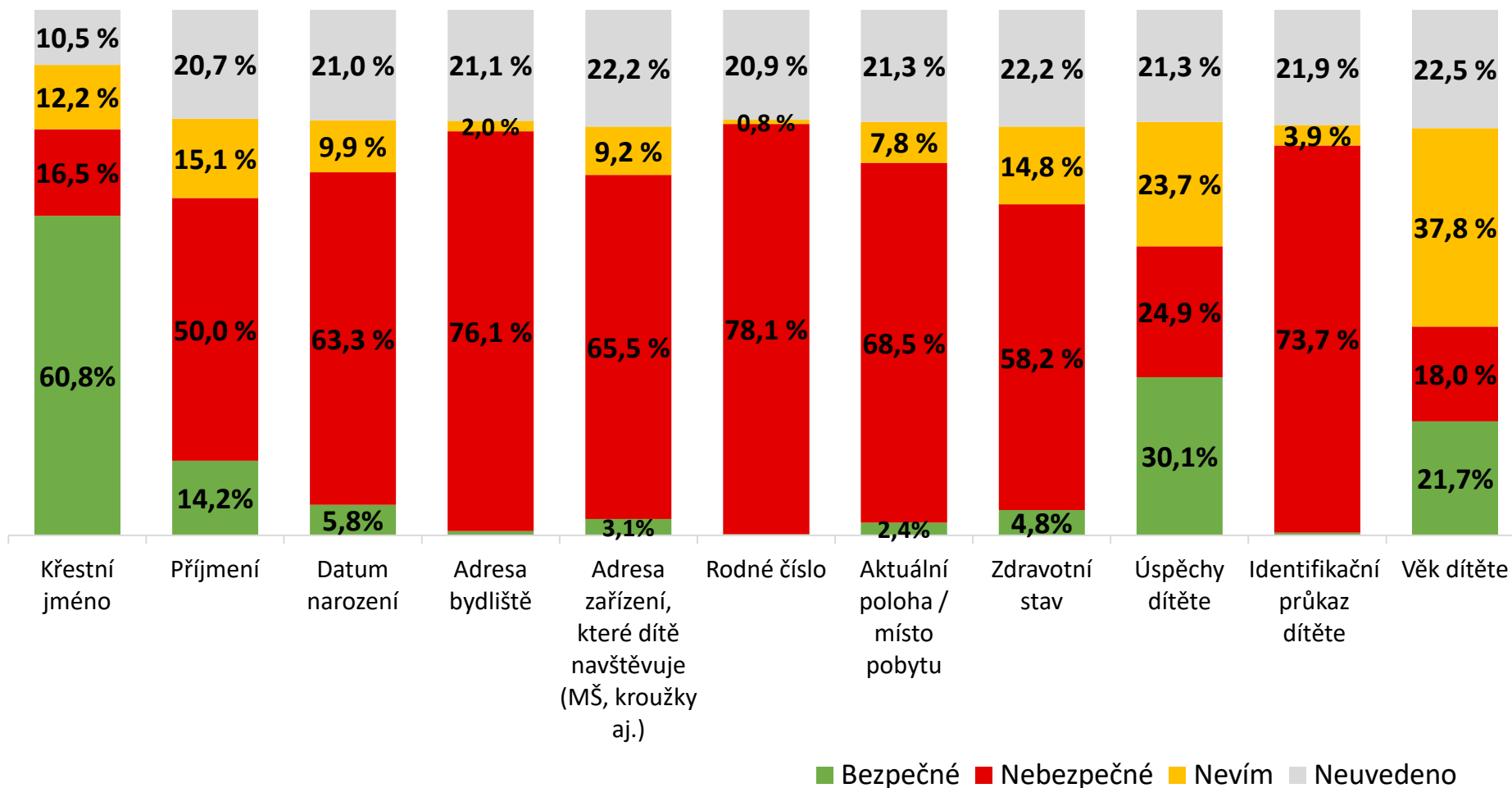
Graf 15: Jaký druh informací o Vašem dítěti jste někdy umístil/a na internet?

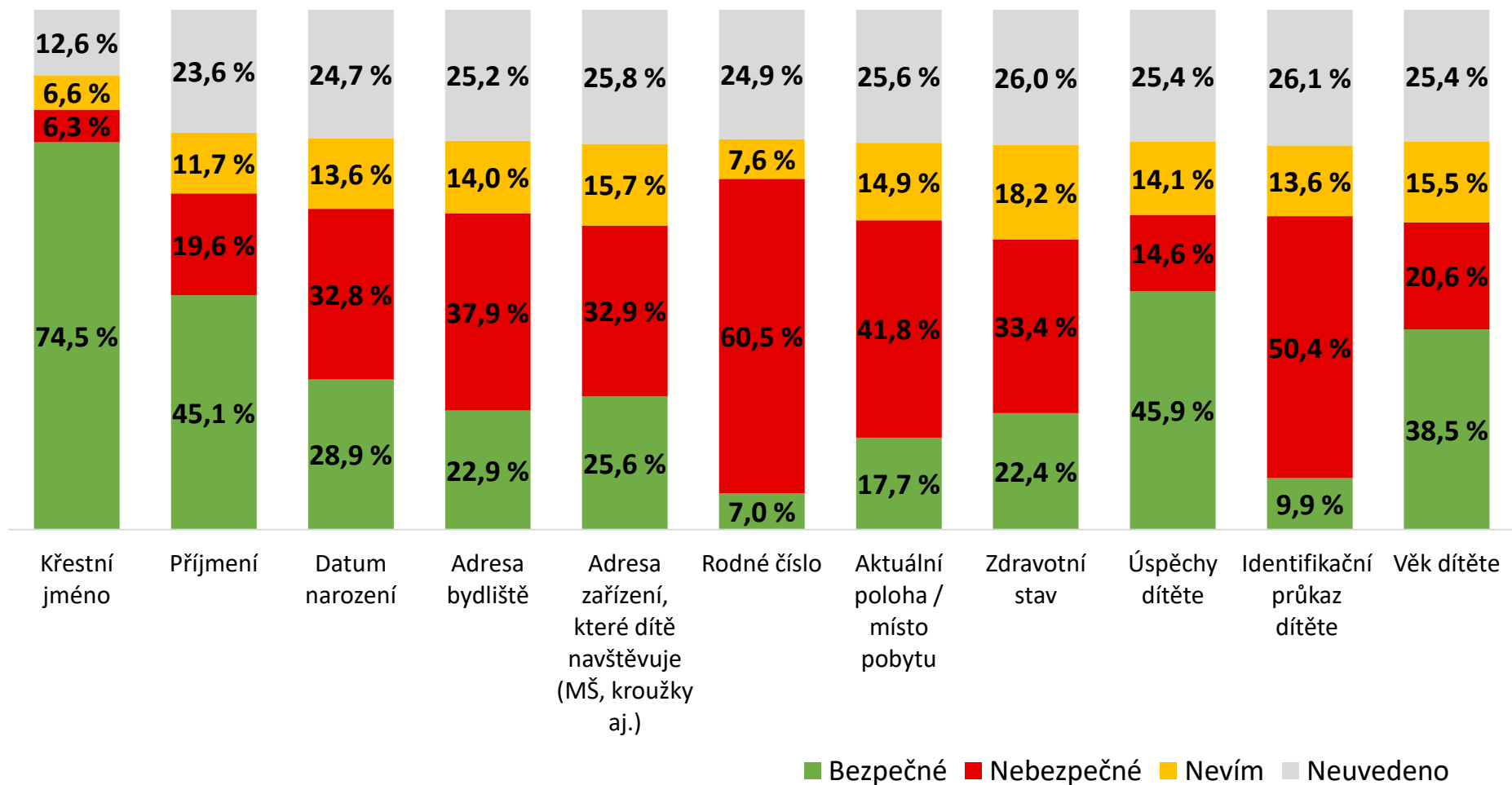
(n=2481)

V rámci sdílení informací na internetu (viz Graf 16a) považují rodiče bezpečné pouze sdílení křestního jména dítěte (60,8 %), za poměrně bezpečné lze považovat ještě úspěchy dítěte (30,1 %). V rámci soukromých konverzací (viz Graf 16b) je dle rodičů bezpečné sdílet křestní jméno (74,5 %), příjmení (45,1 %), úspěchy dítěte (45,9 %) a věk (38,5 %).

Graf 16a: Jaký druh informací o dítěti považujete za bezpečné/nebezpečné SDÍLET v prostředí internetu?

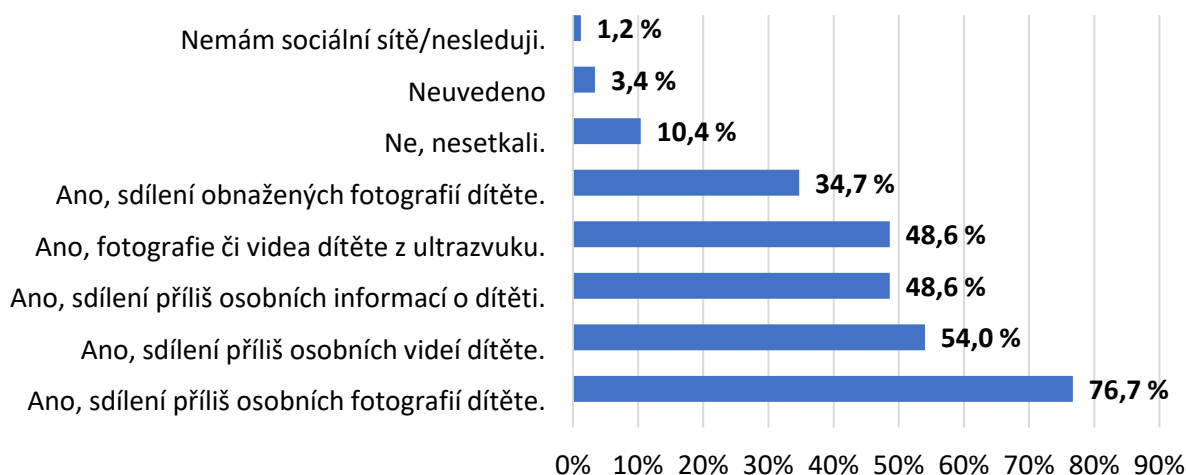

Graf 16b: Jaký druh informací o dítěti považujete za bezpečné/nebezpečné ODESÍLAT jiné osobě v rámci soukromé konverzace?

Zkušenosti oslovených rodičů

Graf 17: Setkali jste se někdy s tím, že by jiní rodiče sdíleli na internetu obsah o svých dětech (fotografie, videa...)?

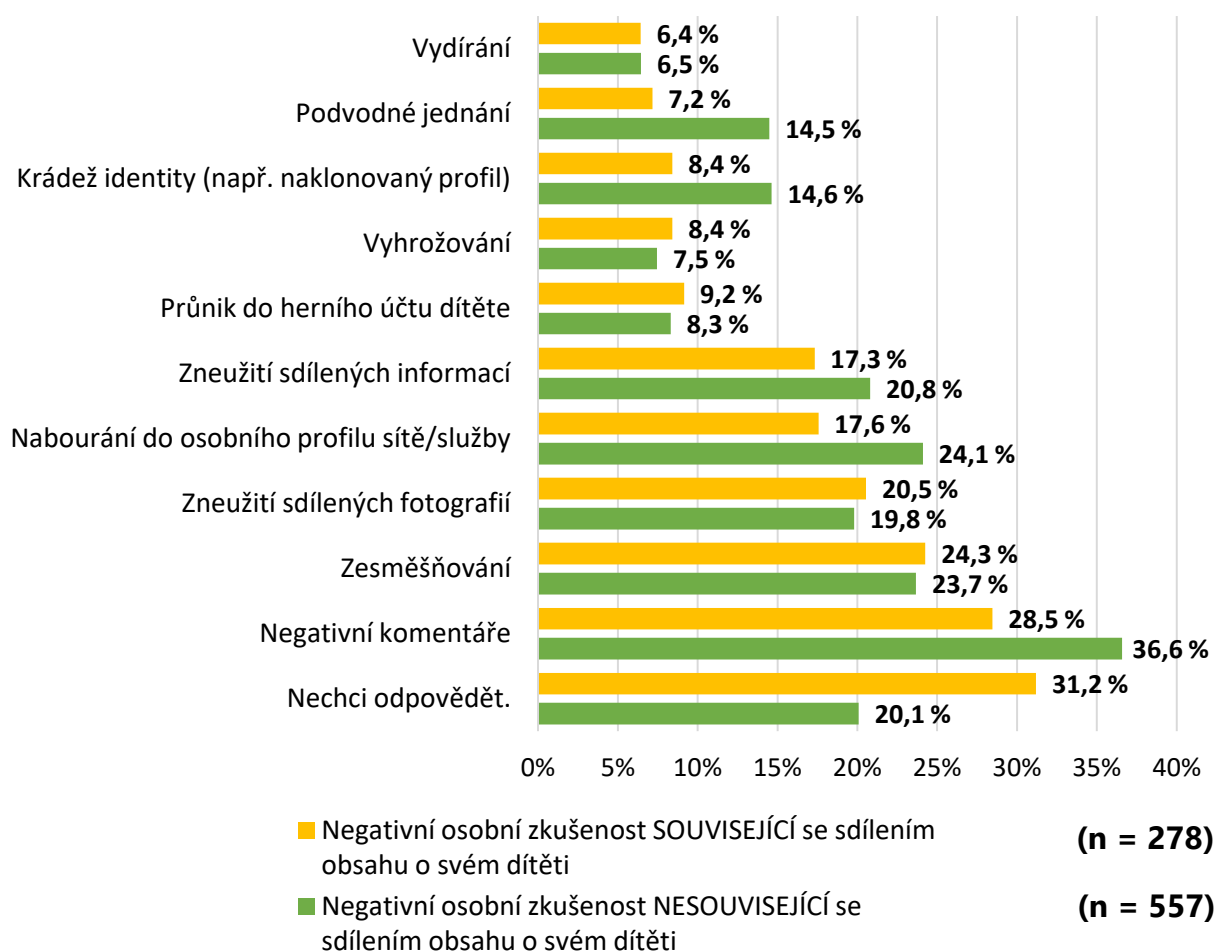

(n=2481)

Více než tři čtvrtiny oslovených rodičů (76,7 %) se setkali na internetu s tím, že jiní rodiče sdíleli příliš osobní fotografie svých dětí (viz Graf 17). Sdílení příliš osobních videí (54,0 %), příliš osobních informací (48,6 %) či fotografií a videí z ultrazvuku (48,6 %) pak zaznamenala zhruba polovina respondentů. Třetina rodičů (34,7 %) se pak setkala se sdílením obnažených fotografií jiných dětí.

Rodičů jsme se dále ptali na jejich negativní osobní zkušenosti ve spojitosti s obsahem, který oni sami sdíleli. 83,7 % respondentů nemá negativní zkušenost, která by souvisela s obsahem o jejich dítěti, 71,9 % pak nemá negativní zkušenost, která by nesouvisela přímo s daným obsahem i jejich dítěti. Následně jsme vytvořili graf z odpovědí, které nějakou zkušenost přinášely (viz Graf 18)

Graf 18: Máte-li Vy osobně nějakou negativní zkušenost z online prostoru, která souvisí, resp. nesouvisí, se sdílením fotografií, videí či dalších materiálů o Vašem dítěti, jakou?

Mezi nejčastější negativní zkušenosti patřily především negativní komentáře, které zažil v průměru každý třetí rodič, a které souvisely (28,5 %) i nesouvisely (36,6 %) s obsahem o dětech. Alarmující čísla nalézáme také v oblasti vydírání a vyhrožování. V souvislosti s obsahem o dětech zažilo vydírání 6,4 % rodičů a vyhrožování dokonce 8,4 %.

V tabulce 8 charakterizujeme míru souhlasu rodičů s jednotlivými výroky-situacemi, které mohou během pořizování a sdílení obsahu nastat.

Tabulka 8: Souhlasy rodičů s danými výroky

Míra souhlasu rodičů s následujícími výroky	Relativní četnost					
	Naprosto souhlasím.	Spíše souhlasím.	Nevím.	Spíše nesouhlasím.	Naprosto nesouhlasím.	Neuvedeno
Příspěvky se svým dítětem sdílím tak, že nezveřejňuji jeho identitu (např. jeho obličej není rozpoznatelný na fotografii, videu, ...).	26,7 %	28,4 %	12,8 %	19,2 %	5,1 %	7,8 %
Jako rodič (zákonný zástupce) mám právo rozhodnout, co a jak o mém dítěti umístím na internet.	27,8 %	25,5 %	5,6 %	15,4 %	9,3 %	16,4 %
Pokud by mé dítě za mnou přišlo s žádostí, abych z internetu smazal/a jeho fotografie či videa, která jsem na něj nahrál/a, vždy mu vyhovím.	74,2 %	7,8 %	1,1 %	0,6 %	1,5 %	14,8 %
Než sdílím obsah o svém dítěti, zvažuji, jak na něj bude mé dítě reagovat, až vyroste.	53,6 %	17,0 %	7,2 %	3,7 %	1,2 %	17,3 %
Sdílení osobních údajů o mém dítěti MU MŮŽE v budoucím životě uškodit (např. v podobě kyberšikany, hatingu, vydírání apod.).	48,6 %	23,1 %	11,4 %	8,5 %	1,8 %	6,6 %
Sdílení osobních údajů o mém dítěti MŮŽE MNĚ JAKO RODIČI uškodit (např. posměšky kvůli vzhledu mého dítěte apod.).	26,6 %	18,7 %	14,7 %	18,5 %	5,4 %	16,1 %

Sdílení osobních údajů (např. jméno, fotografie, videa apod.) mého dítěte v online prostředí považuji za riskantní.	43,5 %	22,9 %	6,8 %	9,2 %	1,1 %	16,5 %
Na internetu se chovám tak, abych nezasahoval/a do soukromého života svého dítěte.	52,4 %	22,9 %	4,2 %	2,2 %	1,2 %	17,1 %
Mé dítě má možnost vyjádřit souhlas se sdílením svých materiálů (fotografií, videí), které nahrávám do online prostředí.	59,4 %	21,7 %	5,5 %	4,0 %	1,2 %	8,2 %
Mnou zveřejněný / sdílený obsah o mém dítěti nemůže být zneužit jinou osobou.	17,3 %	18,6 %	17,9 %	12,6 %	15,7 %	17,9 %
Fotografie a videa dětí lze pořizovat pouze s jejich souhlasem.	22,8 %	27,7 %	12,4 %	15,6 %	3,9 %	17,6 %
Fotografie a videa dětí lze sdílet v online prostředí pouze s jejich souhlasem.	33,0 %	29,2 %	9,7 %	8,0 %	1,9 %	18,2 %

(n=2481)

5. Shrnutí výsledků výzkumu

Celkově ze zjištěných dat vyplývá, že čeští rodiče sdílí o svých dětech v online světě mnoho informací. Většina z nich si však uvědomuje rizika, která kyberprostor přináší, mají se tedy na pozoru. Současně je však stále velké procento těch, kteří si nedělají o obsah korespondující s jejich dětmi žádné starosti, případně neví, co si o rizicích myslet.

Trochu zarážející je ovšem zjištění, že 76,7 % rodičů samo uvedlo, že se setkali s příliš osobními fotografiemi dětí sdílenými jinými rodiči. Přesto část z nich sama sdílí obdobný obsah.

Následná zjištění výzkumu:

- **69,0 % rodičů někdy sdílelo obsah o svém dítěti na internetu;**
- **41,2 % rodičů se bojí zneužití sdílených fotografií či videí o svém dítěti;**
- **31,4 % rodičů nemá obavy ohledně sdílení obsahu o svých dětech na internetu;**
- **33,1 % rodičů sdílí obsah zachycující jiné děti bez souhlasu jejich rodičů;**
- **6,7 % rodičů sdílelo fotografie s částečnou nahotou a rozpoznatelným obličejem svého dítěte veřejně na internetu;**
- **8,4 % rodičů zažilo vyhrožování v souvislosti s obsahem o jejich dítěti**
- **6,4 % rodičů zažilo vydírání v souvislosti s obsahem o jejich dítěti**
- **WhatsApp a Facebook Messenger jsou rodiči nejvyužívanější platformy pro sdílení obsahu o jejich dětech;**
- **Rodiče považují za bezpečné pouze sdílení fotografií a videí zachycující oblečené děti.**

6. Citace

Rodič je jeden z klíčových aktérů prevence rizikového chování, který zásadním způsobem ovlivňuje, zda se bude dítě v online prostředí chovat bezpečně a zda dokáže rizikové situace efektivně vyřešit. Zároveň je však třeba myslet na to, že i rodič může své dítě v online prostředí ohrozit – třeba tím, že na internet nasdílí citlivé fotografie, které mohou dítěti způsobit celou řadu problémů. Mnoho rodičů si neuvědomuje, že k fotografiím dítěte se zpětně mohou dostat např. jeho spolužáci, které mohou tyto materiály zneužít např. k ponižování, urážení či posměchu. Velkým problémem jsou samozřejmě fotografie obnažených dětí, které se internetem velmi rychle šíří a je obtížné je zastavit. Mysleme na to, co o svých dětech na internetu sdílíme a zda jim to nemůže ublížit.

doc. Mgr. Kamil Kopecký, Ph.D., Centrum PRVoK
Pedagogická fakulta Univerzity Palackého v Olomouci

Prevence rizikového chování v online prostředí je v České republice orientována především na děti, které se tématy bezpečného chování na internetu setkávají nejenom ve škole, ale také v domácím prostředí. Neméně důležité je také orientovat se na rodiče, kteří by měli být primárním zdrojem prevence zaměřené na děti. Rodiče je však nutné v této oblasti systematicky vzdělávat a naučit je mimo jiného chránit osobní údaje svých vlastních dětí.

doc. PhDr. René Szotkowski, Centrum PRVoK
Pedagogická fakulta Univerzity Palackého v Olomouci

Z výzkumu vyplynulo několik závažných zjištění. Nejvýraznější je procento rodičů, kteří sdílejí v digitálním prostředí a na sociálních sítích fotky svých dětí. A to zcela bez rozmyslu, co takové sdílení může dětem způsobit, až vyrostou a budou vnímat svoji identitu. Chceme rodičům, ale i dalším uživatelům, nabídnout rovnou i praktická řešení, jako jsou například soukromé a sdílené složky s konkrétními lidmi, jako je třeba OneDrive, který je v základní verzi pro koncové uživatele dostupný zdarma. Nebo například Zabezpečení Windows či nástroj Family Safety, který umožňuje rodičům také zdarma mít pod kontrolou to, co jejich děti na internetu dělají a kolik času na počítači, mobilu či herní konzoli tráví.

Naším posláním v Microsoftu je vyvíjet a poskytovat bezpečné a důvěryhodné produkty a služby. Věnujeme maximální pozornost ochraně dat a soukromí v digitálním světě a řídíme se čtyřmi závazky: Údaje zákazníků uchováváme v bezpečí. Chráníme soukromí zákazníků a zajišťujeme, že zákazníci mají svá data vždy pod kontrolou. S daty nakládáme vždy v souladu se zákony platnými v jednotlivých zemích, kde poskytujeme služby. A jsme vůči našim zákazníkům otevření a transparentní.

Naší snahou je propojit bezpečné produkty a služby s odpovědným a bezpečným lidským chováním v digitálním prostředí, a to bez ohledu na věkovou či sociální strukturu uživatelů. Proto jsme opravdu hrdí na to, že jsme partnerem první a unikátní výzkumné zprávy o Sharentingu u českých rodičů, kterou veřejnosti přináší projekt E-Bezpečí, realizovaný Centrem prevence rizikové virtuální komunikace Pedagogické fakulty Univerzity Palackého. Doufáme, že společně s dalšími partnery upozorníme na téma Sharentingu, které se na první pohled rizikem zdát nemusí, a přitom může být „problémem“ teprve za pár let.

Ing. Karel Klatovský
Microsoft ČR

7. Kontakty

Univerzita Palackého v Olomouci, Pedagogická fakulta

Centrum prevence rizikové virtuální komunikace

doc. Mgr. Kamil Kopecký, Ph.D.

kamil.kopecky@upol.cz

doc. PhDr. René Szotkowski, Ph.D.

rene.szotkowski@upol.cz

JUDr. Mgr. Helena Mičková

helena.mickova01@upol.cz

Mgr. Anna Nováková

anna.ema.novakova@gmail.com

Centrum prevence rizikové virtuální komunikace

Pedagogická fakulta Univerzity Palackého v Olomouci

Žižkovo náměstí 5, Olomouc, 771 40

www.prvok.upol.cz

www.e-bezpeci.cz

Microsoft Česká republika

Karolína Kříženecká

Communications Lead

Microsoft Czech Republic & Slovakia

Email: kkrizenecka@microsoft.com

Phone: + 420 603 459 489